

[Indenrigsministeren.]

Blanket, det er klart, men det er nødvendigt, at det sker, og Arbejdet er i Virkeligheden minimalt, naar man har sine Sager paa det rene og har nøjagtig Regnskabsførelse over Restancerne.

Jeg benytter denne Lejlighed til tillige at sige, at alt i alt kræver vor Tid under Hensyn til de Beløb, som Kommunalbestyrelserne forvalter, under Hensyn til det mangesidede Omraade, som den kommunale Administration dækker, en Omhu med Regnskabsføring, med Kassens Behandling, som er større og maaske mere omfattende, end mangan en Sogneraadsformand kan præstere eller har Tid til, og derfor burde denne Tillidspost vederlægges saaledes, at den vedkommende gennem Vederlaget fik Mulighed for nogenlunde at have Tid til Disposition til at passe denne omfattende Administration, eller hvis man ikke vil dette, saa burde der i det mindste skaffes kyndig og rimelig betalt Medhjælp til Sogneraadsformændene rundt i alle de større Kommuner. Jeg føler mig ganske overbevist om, at det er en Foranstaltning, som i mere end een Henseende vilde betale sig for Kommunerne, baade gennem den øgede Sikkerhed med Hensyn til Forvaltningen af Kommunernes Midler, som derved vilde tilvejebringes, og ogsaa derigennem, at det vilde aabne Mulighed for større Villighed hos Mænd, som besidder Evnen til at bestride denne Tillidspost, til at træde ind i den end den, der nu i Almindelighed findes.

Det ærede Medlem Hr. Jens Jensen kom saa ind paa den nye Opgave, som man vil lægge paa Kommunalbestyrelserne i Forbindelse med en Omlægning af Amtsbeskatningen paa fast Ejendom. Jeg skal ikke opholde mig derved, for jeg tror, det rette Øjeblik til at drøfte dette vil være inde, naar vi kommer til første Behandling af det Forslag om Ændringer i Amtsbeskatningen, der ligger paa Tingets Bord.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard talte om den komplicerede sociale Lovgivning, som paa de forskellige Omraader, sagde det ærede Medlem, paa uheldig Maade bevirker, at Lovene griber ind i hinanden, saaledes at Administrationen bliver dyr og Misbrug bliver mulige. Deri har det ærede Medlem Ret; men det ærede Medlem sagde ogsaa, at Reglerne for Forsørgelsesretten foranlediger den største Urimelighed og Forvirring. Rigtigheden af denne Paastand maa jeg bestride, thi Ministeriet konstaterer Gang paa Gang, ved at mærke sig

det nøje Kendskab netop til disse Regler, som Sogneraadene besidder, at man paa dette Omraade er vel funderet. Nej, det er slet ikke Reglerne, det er galt med, men Forholdet er dette, at Forsørgelsesproblemet i vor Tid, hvor der er ganske anderledes Bevægelse indenfor Befolkningen i Henseende til Opholdssted, end Tilfældet var i tidligere Tider, hyppigt er uhyre indviklet og vanskeligt at trænge til Bunds i, og derfor indankes Spørgsmaal af den Art heller ikke sjældent for Ministeriet. De Afgørelser, som Ministeriet træffer i saadanne Sager tilstilles altid Offentligheden gennem de kommunale Tidskrifter, og det er Spørgsmaal, som alle Kommunalmedmænd ved er af største Interesse og Betydning for det Arbejde, som det er paalagt dem at udføre, og derfor er det Afgørelser, som følges rundt i Kommunerne med udtalt Interesse.

I Forbindelse med Hævdelsen af vor sociale Lovgivnings Indviklethed og stykvisse Tilblivelse spurgte det ærede Medlem mig, om jeg ikke har i Sinde paa ny at sætte den nedsatte Socialkommission i Virksomhed, idet det ærede Medlem paastod, at den nuværende Regering havde standset denne Kommissions Arbejde. Mener ikke, sagde det ærede Medlem, Ministeren, at det vilde være rigtigt, at den allerede nedsatte Socialkommissions Arbejde paa-begyndes. Maa jeg sige til det ærede Medlem, at jeg har ikke standset Socialkommissionens Arbejde; jeg ved godt, det er en almindelig udbredt Opfattelse, men den er ikke rigtig. Jeg har i Begyndelsen af Oktober 1927 ført en Forhandling med Socialkommissionens Formand om de Arbejdsvilkaar, der da frembød sig for Kommissionen, og Formanden var af den Opfattelse, at under Hensyn til de Bestræbelser, som i de kommende Samlinger vilde blive udfoldet for paa forskellig Maade at naa til en Omformning af den sociale Lovgivning, var Kommissionens Arbejdsgrundlag saare vanskeligt. Det gav jeg ham Ret i, og vi var da enige om at udsætte Kommissionens Arbejde, indtil hele dette Problem var afklaret, indtil de bestaaende sociale Love havde været i Støbeskeen. Derfor tror jeg ogsaa, vi bør have Oversigt over den indeværende Rigsdagssamlings Resultater paa dette Omraade, inden der effektivt kan sættes ind med et Arbejde fra Socialkommissionens Side med det Formaal, som Kommissoret indeholder. Men Kommissionen er med Hensyn til sit Arbejdstempo fuldkommen suveræn, og det staar selvsagt Kommissionens Formand frit